

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/36/2022
Identifikačné číslo spisu:	1121204342
Dátum vydania rozhodnutia:	18.04.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1121204342.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD., a členiek senátu JUDr. Ivany Nemč ekovej a JUDr. Lenky Praženkovej, v spore žalobcu VERBINA, o. z., so sídlom Gorkého 129/10, Bratislava, IČO: 52 570 622, zastúpený ULC Čarnogurský s.r.o., so sídlom Tvarožkova 5, Bratislava, IČO: 35 975 016, proti žalovanému 1/ NetSuccess, s. r. o., so sídlom Lazaretská 12, Bratislava, IČO: 44 142 838 a žalovanému 3/ Konšpiratori.sk, občianske združenie, so sídlom Karpatské námestie 7770/10A, Bratislava, IČO: 52 115 186, obaja zastúpení Advokátska kancelária Paul Q, s. r. o, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 35 906 464 a Advokátska kancelária Tomáš Kamenec, s. r. o., so sídlom Špitálska 43, Bratislava, IČO: 36 855 995, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26Cb/21/2021, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/84/2022-570 zo dňa 20. júna 2022, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovaný 1/ a žalovaný 3/ majú proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 26Cb/21/2021-555 zo dňa 2.5.2022 (druhé v poradí) zamietol v prvom výroku návrh žalobcu (ďalej aj navrhovateľ) na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovaným 1/ a 3/ (ďalej aj odporcovia). Druhým výrokom rozhodol, že žalovaní 1/ a 3/ majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 100%.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 15.6.2021 domáhal, aby súd uznesením
- odporcom 1/ a 3/ uložil povinnosť z ich internetovej stránky www.konspiratori.sk

a na nej zverejnených zoznamoch stránok so sporným obsahom vrátane skriptu pre automatizované vylúčenie stránok odstrániť slovné označenie web stránky/domény navrhovateľa www.hlavnydennik.sk a jeho prípadné subdomény,

- odporcom uložil zákaz vloženia obmedzenia zobrazovania reklamy na doméne www.hlavnydennik.sk a subdoménach navrhovateľa do akýchkoľvek programov, skriptov alebo iných automatických softvérových celkov, ktoré budú verejne dostupné tretím osobám,
- odporcom uložil povinnosť spočívajúcu v zákaze konania smerujúceho k tomu, že web stránky/domény navrhovateľa www.hlavnydennik.sk a jeho prípadné subdomény budú zaradené na internetovej stránke www.konspiratori.sk medzi stránky so sporným obsahom vrátane skriptu pre automatizované vylúčenie stránok,
- odporcom uložil povinnosť spočívajúcu v zákaze verejného informovania o zaradení web stránky/domény navrhovateľa www.hlavnydennik.sk medzi stránky so sporným obsahom na internetovej stránke www.konspiratori.sk,

to všetko až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

3. Súd prvej inštancie v prvom rozhodnutí č.k. 26Cb/21/2021-230 zo dňa 6.7.2021 vydal v prvom výroku neodkladné opatrenie v znení navrhovanom žalobcom. V druhom výroku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému 2/ zamietol. Tretím výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 1/ a žalovanému 3/ v plnom rozsahu. Posledným výrokom žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal. Následne na odvolanie žalovaných 1/ a 3/ Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 2Cob/16/2022-548 zo dňa 22.2.2022 v prvom výroku uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a III. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Druhým výrokom odvolanie žalovaného 3/ odmietol. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie neodôvodnil, na základe čoho dospel k záveru, že uloženie povinnosti podať žalobu považoval za neopodstatnené. Mal za to, že súd prvej inštancie nerešpektoval petit návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, žalobný návrh, čo vyhodnotil ako porušenie zásady ne ultra petitem. Zároveň uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch trpí vadou nepreskúmateľnosti, keďže súd prvej inštancie nezodôvodnil, na základe čoho dospel k záveru o pasívnej vecnej legitímácii oboch žalovaných (1/ a 3/), a na základe čoho im spoločne uložil povinnosti nariadené neodkladným opatrením.

4. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie uviedol, že pasívne vecne legitimovaným subjektom pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je výlučne ten subjekt, ktorý môže splniť navrhovateľom vymedzenú povinnosť, t. j. subjekt, ktorý je prevádzkovateľom webu www.konspiratori.sk a prevádzkovateľom spornej databázy (zoznamu stránok so sporným obsahom). Uzavrel, že žalovaný 1/ nebol v rozhodovanej veci pasívne vecne legitimovaný, pretože nie je prevádzkovateľom webu www.konspiratori.sk. Prevádzkovateľom predmetného webu (a aj prevádzkovateľom zoznamu stránok so sporným obsahom) je občianske združenie Konšpiratori.sk (žalovaný 3/), čo vyplýva aj z obsahu webovej stránky. Ďalej poukázal na to, že pre posúdenie pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ bol rozhodujúci stav, ktorý bol v čase rozhodovania súdu, a teda rozhodujúcim bolo, či žalovaný 1/ môže splniť povinnosti, ktorých uloženia sa prostredníctvom súdneho rozhodnutia domáhal podaným návrhom žalobca. Jediným subjektom, ktorý by mohol splniť žalobcom požadované povinnosti, bol žalovaný 3/. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na to, že žalobca síce tvrdil, že nekalosúťažného konania sa mali dopustiť tak žalovaný 1/, ako aj žalovaný 3/, avšak takéto tvrdenie nezakladá jeho pasívnu vecnú legitímáciu v konaní, ktoré žalobca vymedzil návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a rozsahom povinností, ktoré mu mal súd svojím rozhodnutím uložiť.

5. K návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému 3/ uviedol súd prvej inštancie, že podstata argumentácie žalobcu spočívala vo vyslovení nesúhlasu s tým, že jeho (spravodajský a informačný) portál www.hlavnydennik.sk je zaradený do zoznamu stránok na webovej stránke www.konspiratori.sk, a v uverejnení svojho portálu na predmetnom zozname videl žalobca konanie, ktoré má byť v rozpore s dobrými mravmi súťaže, t. j. nekalosúťažné konanie. Súd

prvej inštancie bol názoru, že musí pri rozhodovaní vychádzať nielen zo skutočností tvrdených žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ale tieto tvrdené skutočnosti musí vyhodnocovať aj v nadväznosti na neskôr prijatú právnu úpravu účinnú v čase rozhodovania (ust. § 27b zákona č. 69/2018 Z. z. o kybernetickej bezpečnosti, ktoré bolo prijaté novelou uskutočnenou zákonom č. 55/2022 Z. z. s účinnosťou od 26.2.2022).

6. Súd prvej inštancie poukázal na to, že webový portál www.hlavnydennik.sk prevádzkovaný žalobcom bol z dôvodu vykonávania škodlivých aktivít zablokovaný rozhodnutím Národného bezpečnostného úradu (ďalej aj NBÚ) prijatým podľa ustanovenia § 27b zákona č. 69/2018 Z. z. (skutočnosť je verejne dostupnou informáciou uverejnenou na webovom portáli NBÚ <https://www.nbu.gov.sk/urad/o-urade/hybridne-hrozby-a-dezinformacie/zoznam-blokovanych-subjektov/index.html>). Podľa názoru súdu teda nemohlo obstať tvrdenie žalobcu, že na ním prevádzkovanom portáli nezverejňuje obsah porušujúci právne predpisy, alebo etické princípy. Súd prvej inštancie mal za to, že s ohľadom na prijaté rozhodnutia NBÚ je zrejmé, že na webovom portáli žalobcu boli zverejňované klamlivé a dezinformačné správy a práve pre zverejňovanie takýchto správ na webe bol portál žalobcu zverejnený v zozname stránok so sporným obsahom, prevádzkovanom žalovaným 3/. Argumentáciu žalobcu, že prevádzkovaním webového portálu www.hlavnydennik.sk zabezpečuje verejnú pluralitu názorov a dáva priestor na naplnenie ústavného práva na slobodu prejavu, nepovažoval za dôvodnú pre posúdenie, či zo strany žalovaného 3/ došlo k nekalosúťažnému konaniu. Zoznam stránok so sporným obsahom prevádzkovaný žalovaným 3/ má výlučne informatívny charakter, a teda žalovaný 3/ nerozhoduje o zadávaní reklamy a o tom, na ktorom webovom portáli bude aká internetová reklama zverejnená. Ďalej uviedol, že pokiaľ ide o zníženie tržieb žalobcu z reklamy, tak k tomu nedošlo v dôsledku zásahu žalovaného 3/, ale v dôsledku slobodného rozhodnutia jednotlivých zadávateľov, resp. objednávateľov internetovej reklamy, hoci k nemu mohlo dôjsť aj v dôsledku uvedenia portálu žalobcu www.hlavnydennik.sk v informatívnom zozname stránok so sporným obsahom. To, že zadávateľa, resp. objednávateľa internetovej reklamy nechcú spolupracovať so žalobcom a využívať ním ponúkaný reklamný priestor, nie je možné vidieť v rámci rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako nekalosúťažné konanie žalovaného 3/. Vzhľadom na uvedené preto súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 328 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) návrh žalobcu voči žalovaným 1/ a 3/ na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a § 396 ods. 3 CSP tak, že v konaní plne úspešným žalovaným 1 a 3/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 100 %.

7. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 2Cob/84/2022-570 zo dňa 20.6.2022, v prvom výroku návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Druhým výrokom napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Ďalšími výrokmi priznal žalovaným 1/ a 3/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu a zároveň opravil v záhlaví uznesenia súdu prvej inštancie nesprávne uvedené IČO žalobcu.

8. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, konštatujúc správnosť jeho dôvodov. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uviedol, že mal za preukázané, že žalobca neosvedčil existenciu elementárnych požiadaviek nevyhnutných pre nariadenie ním požadovaného neodkladného opatrenia, a tým zároveň ani skutočnosť, že by bolo potrebné upraviť pomery medzi sporovými stranami práve uvedenou formou rozhodnutia. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že z okolností predmetnej právnej veci je zrejmé, že žalovaný 1/ nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom, nakoľko nie je prevádzkovateľom daného webového portálu, čo vyplýva aj z registra whois.sk-nic.sk, ktorý spravuje internetové domény najvyššej úrovne.sk, vyhradenej pre slovenský internet, z ktorého je zrejmé, že od 8.2.2019 je prevádzkovateľom domény konspiratori.sk žalovaný 3/. Vzhľadom na to, že žalobca neosvedčil tvrdenie, že žalovaný 1/ má „naďalej rozhodujúci vplyv na fungovanie webovej stránky

www.konspiratori.sk“, t.j. že by zo strany žalovaného 1/ dochádzalo k reálnemu spravovaniu či akémukoľvek ovplyvňovaniu obsahu predmetného webu, nie je mu tak možné uložiť povinnosť plniť v zmysle žalobcom požadovaného znenia neodkladného opatrenia. Vo vzťahu k žalovanému 3/ odvolací súd konštatoval, že v konaní

o nariadenie neodkladného opatrenia nebolo preukázané, že žalovaný 3/ tým, že uviedol žalobcu do databázy webových stránok, o ktorých dôveryhodnosti a kvalite má pochybnosť („zoznam hanby“) spôsobil žalobcovi ujmu, pričom týmto „hodnotením“ zároveň poškodzuje jeho práva a snaží sa o „ekonomickú likvidáciu žalobcu a odňatie možnosti získania reklamy na reklamnom trhu v SR“. Predmetná databáza, uvádzaná žalovaným 3/ na webovej stránke www.konspiratori.sk má výslovne odporúčací charakter, jedná sa o slobodné vyjadrenie názoru žalovaného 3/, t. j. o realizovanie ústavného práva na slobodu prejavu - na ktoré žalobca opakovane v rámci odvolania poukazoval. Rovnako ako súd prvej inštancie tak aj odvolací súd poukázal na to, že spornosť obsahu webového portálu žalobcu - www.hlavnespravy.sk bola potvrdená aj NBÚ, preto v spolupráci s bezpečnostnými zložkami štátu a Národným bezpečnostným analytickým centrom (NBAC) vykonal blokovanie webu žalobcu vydaním rozhodnutia o blokovaní. Tiež uviedol, že žalobca nijakým spôsobom neosvedčil spojitosť medzi zaradením jeho webovej stránky do tzv. „zoznamu hanby“, uvádzaného na www.konspiratori.sk a ním tvrdenou stratou príjmov z internetovej reklamy. Aj v rámci reklamy na internete,

resp. v online priestore totiž možno konštatovať, že sa jedná o konkurenčné prostredie a zadávateľ či objednávateľ reklamy musí mať možnosť voľby a hodnotenia webu, kde svoju reklamu umiestni.

9. Odvolací súd ďalej uviedol, že zverejnenie databázy webových stránok, ktoré žalovaný 3/ posúdil ako webové stránky so sporným obsahom, avšak dostatočne a verejne zároveň informoval o odporúčanom charaktere predmetnej databázy, nemožno vyhodnotiť ako narušajúce hospodársku súťaž a spôsobilé privodiť akúkoľvek ujmu žalobcovi (na trhu reklamy).

Odvolací súd záverom dodal, že samotný žalobca poukazoval na to, že do predmetnej databázy, zverejnenej na webe žalovaného 3/ bol zaradený už pred 2 rokmi, čo je rozpore s potrebou bezodkladnosti úpravy pomerov medzi sporovými stranami ako podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia, a teda nemožno hovoriť ani o nebezpečenstve žalobcovi bezprostredne hroziacej ujmy.

10. Ohľadom navrhovaného prerušení konania do uplynutia lehoty o blokovaní webového portálu www.hlavnydennik.sk, prevádzkovaného žalobcom, podľa § 27b ods. 9 zákona č. 69/2018 Z.z.

v znení neskorších predpisov, mal odvolací súd za preukázané, že sa nejedná o existenciu dôvodu na obligatórne prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ CSP. Odvolací súd dospel k záveru, že v rámci konania o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je relevantné ani právne významné jeho prerušenie do uplynutia lehoty o blokovaní webového portálu žalobcu, nakoľko podstata inštitútu neodkladného opatrenia spočíva

v okamžitom poskytnutí (dočasnej) ochrany, čo v danom prípade s prerušením konania, navrhovaným žalobcom, jednoznačne kolидуje. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd návrh žalobcu na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

11. Na záver odvolací súd uviedol, že žalobca neosvedčil splnenie zákonných náležitostí na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 CSP ako vecne správne potvrdil. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 369 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalovaným 1/ a 3/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) včas dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil podľa § 420 písm. f/ CSP a zároveň podľa ust. § § 421 písm. b/ CSP navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolačný súd“ alebo „NS SR“) napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby ho zmenil tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a

zaviaže žalovaného na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

13. Dovolateľ uviedol, že navrhované neodkladné opatrenie je konaním vo veci samej, pretože samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Namietal, že právne závery v napadnutom rozhodnutí majú základ v nesprávnom právnom posúdení, nesprávne vyhodnotenom skutkovom stave, a ide o závery arbitrárne a v rozpore s reálnym skutkovým stavom.

Nesúhlasil s konštatovaním odvolacieho súdu ohľadom skutočnosti, že žalovaný 1/ nie je pasívne vecne legitimovaný, má za to, že pasívna vecná legitimácia žalovaného 1/ je v súlade so zákonom. Ohľadom nekalosúťažného konania dovolateľ namietal, že konajúci súd sa nezaoberal otázkou, či sa žalovaní mohli dopustiť voči žalobcovi nekalosúťažného konania, pričom túto námietku žalobca uviedol v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré ohrozuje dobré meno žalobcu, a ktoré mu spôsobuje ujmu v podobe zníženia reklám a návštevnosti portálu hlavnudennik.sk. To, že požiadal o vydanie neodkladného opatrenia až 2 roky po zaradení

na „zoznam hanby“, podľa neho neznamena, že nie je daná bezodkladnosť úpravy pomerov. Návrh podal v čase, keď dosahoval web návštevnosť dostatočnú na získanie relevantných príjmov z reklamy na webovej stránke a mohol mať relevantný príjem z inzercie, pričom až v danom momente bol teda nútený začať riešiť nekalosúťažné praktiky žalovaných, ktoré sú zamerané na znížovanie príjmov z inzercie žalobcu.

14. K spôsobeniu ujmy žalobcovi a poškodeniu jeho práv na reklamnom trhu k záveru odvolacieho súdu, že mu ujma nevznikla, uviedol, že žalovaný 1/ je autorom a žalovaný 3/ prevádzkovateľom webovej stránky www.konspiratori.sk, na ktorom uvádzajú zoznam webov, u ktorých majú pochybnosti o ich serióznosti, pričom cieľom žalovaného 1/ a žalovaného 3/ je obmedziť príjem z marketingových aktivít zadávateľov reklamy daným stránkam. Pre naplnenie skutkovej podstaty vyjadrenej v generálnej klauzule nekalej súťaže nie je potrebné, aby k spôsobeniu ujmy skutočne došlo, stačí, ak jej vznik hrozí.

15. K zablokovaniu portálu www.hlavnydennik.sk rozhodnutím NBÚ uviedol, že s konštatovaním odvolacieho súdu v bode 30. jeho odôvodnenia, týkajúceho sa spornosti obsahu webového portálu žalobcu, sa nestotožnil a tieto sú nepravdivé a pravdu skresľujúce, a spôsobilé privodiť ujmu žalobcovi. Dovolateľ považuje rozhodnutie NBÚ za arbitrárne a nepreskúmateľné. Dovolateľ dáva na stránke www.hlavnydennik.sk priestor aj iným názorom bežne prezentovaným v médiách, čím dáva priestor na naplnenie ústavou garantovaného práva

na slobodu prejavu a práva na informácie. Dôvody poskytnutia ochrany nariadením neodkladného opatrenia trvajú a nie sú dané dôvody na jeho zrušenie, pretože žalovaný 3/ nedovoleným spôsobom zasahuje do práva žalobcu na ochranu proti nekalej súťaži, jeho dobrého mena a do Ústavou garantovaných práv na slobodu slova a šírenia informácií.

16. Dovolateľ sa tiež nestotožnil s názorom odvolacieho súdu v tom, že ako žalobca neosvedčil splnenie zákonných náležitostí na nariadenie neodkladného opatrenia.

V dôsledku neoprávneného zaradenia žalobcu do databázy so sporným obsahom na stránke www.konspiratori.sk, považujúc túto za nezákonnú, keďže ide nielen o hodnotenie stránky žalobcu, ale aj o činnosť spojenú s ovplyvňovaním reklamnej politiky ďalších subjektov, došlo podľa dovolateľa na trhu s reklamou na internete a elektronických médií k hospodárskemu záujmovému stretu, v dôsledku ktorého bol aj žalobca poškodzovaný na svojich právach a vznikla mu ujma. Stránku www.konspiratori.sk iniciovali predstavitelia žalovaného 2/ a prevádzkuje ju a jej autorom je žalovaný 1/, hlavným partnerom je žalovaný 3/, a teda je možné podľa dovolateľa ustáliť aj pasívnu legitimáciu všetkých žalovaných.

17. Podľa dovolateľa tento dostatočne osvedčil, že na prípad stránky www.konspiratori.sk je dôvodné aplikovať všeobecnú skutkovú podstatu nekalosúťažného konania podľa § 44 ods. 1 ObZ, ako aj osobitnú skutkovú podstatu nekalej súťaže uvedenú v § 50 ObZ zľahčovania, a tiež, že došlo konaním žalovaných aj k zabraňovacej súťaži a sekundárnemu bojkotu.

Dovolateľ mal za to, že sú naplnené a riadne preukázané dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia a že aplikovaním princípu právnej istoty a legitímnych očakávaní možno dospieť k záveru, že spor žalobcu

bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou súdov a bude žalobcovi, ktorému boli nekalosúťažným konaním žalovaných porušené práva a spôsobená škoda, poskytnutá ochrana.

18. K dovolaniu žalobcu sa vyjadrili v spoločnom podaní žalovaný1/ a žalovaný 3/, majú za to, že v danom prípade nie sú splnené dôvody prípustnosti dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, ako ani podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, pričom zhodne navrhli, aby dovolací súd dovolanie žalobcu podľa ust. § 447 odmietol.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 CSP) strana sporu, zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario), pred samotným vecným prejednaním skúmal, či je dovolanie procesne prípustné.

20. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom, týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania, vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP, a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP.

21. Dovolací súd prvotne v preskúmvanej veci musel vyriešiť povahu rozhodnutia, či uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, a to aj s ohľadom na tvrdenia žalobcu uvedené v jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

22. Pri neodkladných opatreniach nekonzumujúcich vec samu (vo vzťahu k vylúčeniu prípustnosti dovolania) sa zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarca tu nepochybne zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/157/2017).

23. Z vyjadrenia žalobcu v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na čl. 39 spisu, kde tento výslovne uviedol, že „...predbežné opatrenie bude trvať len do konečného rozhodnutia vo veci samej, resp. do právoplatného zrušenia prípadne nariadenia neodkladného opatrenia...“ a tiež, že „... okrem uloženia obsahovo rovnakých povinností ako v petite návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, mieni návrhom vo veci samej domáhať sa nárokov podľa § 53 Obch. zák.“ vyplýva, že žalobca navrhoval upraviť vzťahy dočasne. Napriek tomu zo spisového materiálu vyplýva, že žalobný návrh doposiaľ nepodal.

24. Konanie o neodkladnom opatrení pred začatím konania vo veci samej sa končí právoplatným rozhodnutím, ktorým sa neodkladné opatrenie nariadilo, prípadne bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý alebo odmietnutý. V takom prípade rozhodnutie odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, prípadne o zamietnutí alebo odmietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia predstavuje rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, proti ktorému je dovolanie prípustné (§ 420 CSP), keďže ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, v dôsledku ktorého skončilo samostatné konanie o veci vymedzenej návrhom žalobcu. Vzhľadom na žalobcom tvrdenú dočasnosť úpravy pomerov medzi účastníkmi malo v danej veci z jeho strany bezprostredne nadväzovať podanie žaloby vo veci samej, čo však neurobil, teda napadnuté rozhodnutie treba považovať za konečné

rozhodnutie o danej otázke.

Dovolací súd konštatuje, že v danom prípade dovolania podaného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým potvrdil zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v prípade, keď nebola podaná žaloba vo veci samej (t.j. ide o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí), je dovolanie prípustné výlučne v prípade existencie niektorej väd zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 CSP.

25. Dovolateľ prípustnosť dovolania vyvodzoval z ust. § 420 písm. f/ CSP, nakoľko mu ako žalobcovi odvolací súd mal nesprávnym procesným postupom znemožniť, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. K tvrdenej vade zmätočnosti predpokladanej ustanovením § 420 písm. f/ CSP malo dôjsť v dôsledku toho, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil a tiež nesprávne vyhodnotil skutkový stav, na základe čoho dospel k arbitrárnym záverom.

26. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

27. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov, resp. tohto, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktoré predkladá účastník konania (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK 2016, str. 1373). Najvyšší súd Slovenskej republiky a Ústavný súd Slovenskej republiky sa už viackrát vo svojich skorších rozhodnutiach vyjadrili, že z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (napr. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03 a napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/129/2018, 3Cdo/162/2018).

28. Ohľadom tvrdenej arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd konštatuje, že pokiaľ sa odvolací súd po preskúmaní veci a napadnutého rozhodnutia stotožní s názorom vysloveným súdom prvej inštancie bez toho, aby vytkol obsah odôvodnenia rozhodnutia, nemožno túto skutočnosť považovať za vadu, ktorá by napĺňala predpoklady zákonom stanoveného dovolacieho dôvodu len preto, že sporová strana s rozhodnutím nesúhlasí.

29. Z ustanovenia § 393 ods. 2 CSP, upravujúceho náležitosti odôvodnenia rozhodnutí odvolacieho súdu, vyplýva, že odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax; ustanovenia § 387 ods. 2 a 3 CSP tým nie sú dotknuté. Podľa ust. § 387

ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami/námietkami uvedenými v odvolaní. Súčasne z čl. 3 ods. 1 CSP vyplýva, že každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s ústavou, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

30. Dovolací súd zároveň poukazuje na Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/95 zo dňa 16.3.2005 z ktorého vyplýva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré preskúmava v odvolacom konaní. Skutočnosť, že žalobca mal na vec odlišný názor, nezakladá vadu podľa ust. § 420 písm. f/ CSP. K zjavnej neodôvodnenosti (arbitrárnosti) rozhodnutí všeobecných súdov sa vyjadril ústavný súd ďalej tak, že je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 Ústavy (II. ÚS 302/2019-44 z 20. februára 2020, ods. 17).

31. Z rozhodnutia odvolacieho súdu je zrejmé, prečo rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, stotožňujúc sa so závermi súdu prvej inštancie, že žalobca neosvedčil splnenie zákonných ustanovení na nariadenie neodkladného opatrenia, konštatujúc nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ a u žalovaného 3/ nepreukázanie spôsobenia ujmy žalobcovi, pričom tento len realizoval svoje právo na slobodu prejavu. Odvolací súd sa vyjadril ku všetkým podstatným a pre posúdenie veci relevantným odvolacím námietkam, a nemožno mu vytýkať, že by sa vo svojom rozhodnutí v odôvodnení nedostatočne vysporiadal s argumentáciou sporových strán, resp. žalobcu.

32. Dovolací súd mal za to, že z obsahu dovolania žalobcu v zásade vyplývajú opakované tvrdenia a námietky, s ktorými sa už v dostatočnej miere a presvedčivo vysporiadali súdy nižšej inštancie (absencia pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/, že konanie žalovaného 3/ nie je konaním v rozpore s dobrými mravmi hospodárskej súťaže), pričom v danom prípade žalobca v dovolaní uviedol len všeobecnú charakteristiku nesprávností, ku ktorým podľa jeho názoru došlo v konaní pred prvoinštančným a odvolacím súdom.

33. Ak žalobca vytýkal odvolaciemu súdu nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, potom nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval už ústavný súd, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti (napr. II. ÚS 465/2017).

34. Odvolací súd výslovne uviedol, že preberá súdom prvej inštancie osvedčený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a keďže zdieľa aj jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP konštatoval správnosť jeho dôvodov. Odvolací súd

zdôraznil, že neodkladné opatrenie nie je bežným nástrojom zabezpečenia práva, jedná sa o výnimočný prostriedok zasahujúci vtedy, ak je zo strany žalobcu osvedčená naliehavosť bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, nebezpečenstvo bezprostredne hrozíacej ujmy, prípadne skutočnosť, že by bola ohrozená exekúcia rozhodnutia, pričom žalobca neosvedčil existenciu elementárnych požiadaviek nevyhnutných pre nariadenie ním požadovaného neodkladného opatrenia. Potvrdil správnosť úvahy týkajúcej sa nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/, voči ktorému tak bolo potrebné návrh zamietnuť, keďže

nie je prevádzkovateľom webového portálu www.konspiratori.sk, a teda nemožno mu požadované povinnosti uložiť. Vo vzťahu k žalovanému 3/ nebolo preukázané, že tým, že uviedol žalobcu do databázy webových stránok spôsobil žalobcovi ujmu. Odvolací súd akcentoval skutočnosť, že sporná databáza má výslovne odporúčací charakter

a ide o realizovanie ústavného práva na slobodu prejavu, ktorého sa dovoľáva samotný žalobca, ako aj poukázal na zásah v oblasti verejného práva, a to postup NBU, ktorý v spolupráci

s bezpečnostnými zložkami štátu zablokoval web žalobcu. To, že odvolací súd dodal, že samotný žalobca vo svojom odvolaní poukázal na to, že do predmetnej databázy, zverejnenej na webe žalovaného v 3. rade bol zaradený už pred 2 rokmi, čo je v príkrom rozpore s potrebou bezodkladnosti úpravy pomerov medzi sporovými stranami ako elementárnou podmienkou

pre nariadenie neodkladného opatrenia, nie je úvahou iracionálnou tak dovolací súd tu dodáva,

že nelogickosť argumentácie, že dovolateľ začal „bojovať“ s touto skutočnosťou až v čase, keď začal dosahovať príjmy, popiera elementárnu logiku. Tiež neosvedčuje naliehavosť potreby nariadiť takéto bezodkladné opatrenie po prípadnom zásahu dovolacieho súdu postup žalobcu, ktorý doposiaľ vo veci samej nepodal žalobný návrh, a teda ani len neprejavil záujem vykonať relevantné dokazovanie a prejednať vec samotnú. Nemožno teda naozaj hovoriť ani o žalobcovi bezprostredne hrozíacej ujme, ktorej možno zabrániť nariadením navrhovaného opatrenia.

35. Za procesnú vadu konania podľa ust. § 420 písm. f/ CSP teda nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa. Sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, nie je spôsobilá založiť prípustnosť dovolania podľa § 420 ani podľa ust. § 421 ods. 1 CSP. Relevantné v danom prípade bolo, že odvolací súd sa argumentáciou žalobcu dostatočne zaoberal, čo zreteľne vyjadril v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. To, že sa žalobca s posúdením veci odvolacím súdom, jeho závermi, samotným rozhodnutím a jeho dôvodmi nestotožnil, nezakladá vadu zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

36. So zreteľom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že postupom odvolacieho súdu nedošlo k vade v zmysle ust. § 420 písm. f/ CSP, ktorá by zakladala porušenie práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, čo zakladá dôvod na odmietnutie dovolania v zmysle ust. § 447 písm. c/ CSP.

37. K dovolateľom namietanému nesprávnemu právnomu posúdeniu dovolací súd konštatuje, že dovolanie v danej veci podľa ust. § 421 ods. 1 CSP prípustné nie je, a to s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia alebo uznesenie, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý je uvedené pod písm. d/ a uznesenie, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odmietnutý uvedené pod písm. b/).

38. V nadväznosti na vyššie uvedené dovolací súd uzatvára, že prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zamietajúce návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, je vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d/ CSP.

39. Dovolací súd dodáva, že žalobca v dovolaní síce formálne odôvodňoval nesprávnosť právneho posúdenia veci odvolacím súdom, z obsahu dovolania je však zrejmé, že nesúhlasí s logickými úvahami

a skutkovými závermi, ako aj s vyhodnotením zistených skutkových okolností odvolacieho súdu a (najmä) súdu prvej inštancie.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže nie je daná procesná prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, ani podľa ust. 421 ods. 1 CSP, dovolací súd dovolanie žalobcu podľa ust. § 447 písm. c/ odmietol.

41. V dovolacom konaní úspešným žalovaným 1/ a 3/ dovolací súd priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, veta druhá CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

42. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.